

Αιτωλίας Δαμασκηνός: Κάθε Χριστιανός καλείται με την πίστη του να μετατρέψει μια απουσία σε παρουσία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην Παλαιομάνινα Αιτωλοακαρνανίας χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή των Αγίων Πατέρων, 24 Μαΐου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Μαζί του συλλειτουργήσαν ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Πρωτοπρ. Λεωνίδας

Ράπτης, ο Αρχιδιάκονος Δημήτριος Λαγούδης και οι Διάκονοι Ιγνάτιος Γοργολίτσας και Βαρθολομαίος Κοσμάς.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος συνέχισε την σειρά των κυριακάτικων κηρυγμάτων του, κατά τα οποία αναλύει το Ιερό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Ανέφερε τα ακόλουθα:

«Κατά την διάρκεια της εβδομάδος που μας πέρασε, ολοκληρώθηκε η χαρμόσυνη Αναστάσιμη περίοδος. Αυτό, βεβαίως, δεν σημαίνει ότι στέρεψε και η πηγή της Αναστάσιμης χαράς. Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας είναι κατ' εξοχήν η Εκκλησία του Αναστάντος Χριστού και η ύπαρξή της έχει ως θεμέλιο το πανάχραντο Αναστημένο Σώμα Του.

Μόλις πριν από τρεις ημέρες γιορτάσαμε την Ανάληψη του Κυρίου, το τελευταίο γεγονός της επίγειας παρουσίας Του. Από την ημέρα εκείνη και μετά, ο Κύριος, μέχρι σήμερα και μέχρι της συντελείας του αιώνας, είναι διαρκώς παρών ανάμεσά μας με τρόπο αόρατο και μυστικό. Είναι το ζωντανό Πρόσωπο που αποδέχεται τις προσευχές μας, είναι η ολοζώντανη παρουσία που μας ενισχύει στους αγώνες μας, είναι η ακράδαντη ελπίδα και παρηγοριά κατά την ώρα των πειρασμών και των θλίψεων.

Παρ' όλα αυτά, ο κάθε πιστός Χριστιανός καλείται να ανταπεξέλθει σε έναν διαρκή αγώνα υπερβάσεως μιας απουσίας και να επιβεβαιώνει με την πίστη και την πνευματική του ζωή μια παρουσία. Έτσι είναι αδελφοί μου! Οι αισθήσεις μας δεν μπορούν να αντιληφθούν την διαρκή παρουσία του Χριστού ανάμεσά μας. Αυτό, όμως, που δεν καταφέρνουν οι αισθήσεις μας, μπορεί να το αναπληρώσει η βαθιά πίστη, η θερμή προσευχή και η συμμετοχή μας στα Άγια Μυστήρια της Εκκλησίας. Αυτά είναι που καθιστούν την ανθρώπινη ύπαρξη βέβαιη πως ο Κύριός μας δεν άφησε και δεν πρόκειται ποτέ να αφήσει μόνο τον άνθρωπο και πως η παρουσία Του αποτελεί για τον καθέναν από εμάς διαρκή πηγή χαράς και ενδυναμώσεως.

Στην σημερινή Αποστολική περικοπή, ο Απόστολος Παύλος αποχαιρετά για πάντα τους μαθητές του και πρεσβυτέρους της Εκκλησίας της Εφέσου. Τους προετοιμάζει για την οδύνη του αποχωρισμού και τους παρηγορεί εν όψει των δυσκολιών και των πειρασμών που θα γνωρίσει η χριστιανική κοινότητα. Δύο συμβουλές τους δίνει, συμβουλές πολύτιμες: «Προσέχετε», τους λέει, «να φροντίζετε το ποίμνιό σας με τον ίδιο τρόπο και την ίδια αυτοθυσία που φρόντισε ο Κύριος την Εκκλησία Του» (Πρ. 20:28).

Και αμέσως μετά, δίνει την δεύτερη συμβουλή: «Αγρυπνείτε, λέει, για να προστατέψετε την Εκκλησία από εκείνους που θα θελήσουν να την καταστρέψουν με τις πλανεμένες διδασκαλίες τους» (Πρ. 20:30-31). Η ενάρετη ζωή και ορθή

πίστη λοιπόν, κρατούν ανοιχτό τον δρόμο συναντήσεως με τον Χριστό.

Αλλά και η Ευαγγελική περικοπή περιλαμβάνει σήμερα έναν αποχωρισμό αλλά και μια παρηγοριά. Πρόκειται για απόσπασμα της αρχιερατικής προσευχής του Κυρίου μας από το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, λίγο πριν το Άγιο Πάθος Του. Παρακαλεί ο Χριστός τον επουράνιο Πατέρα να ενισχύει εκείνους που θα συνεχίσουν το έργο Του επί γης, ώστε να μην μείνουν ποτέ ανυπεράσπιστοι και εκτεθειμένοι στους πειρασμούς.

Με μια αναγγελία ξεκινά η σημερινή Ευαγγελική περικοπή: «Πατέρα, έφτασε η ώρα» (17:1).

Ποιά ώρα εννοεί ο Κύριος; Την ώρα της δόξας Του. Και τι περιλαμβάνει η δόξα αυτή; Την αποκάλυψη της αγάπης Του για τους ανθρώπους. Μιας αγάπης ολοκληρωτικής, που συγκαταβαίνει στην ανθρώπινη εξαθλίωση και η οποία, σε λίγο, θα κορυφωθεί στον Σταυρό (17:1-3). Από τότε, η φράση αυτή ακούγεται διαρκώς, σε κάθε Θεία Λειτουργία, μόνον που τώρα απευθύνεται σ' εμάς; «Παιδιά μου, έφτασε η ώρα».

Πλησιάζει η ώρα, όπου θα δεχθούμε μέσα μας τον ίδιο τον Χριστό και θα γίνουμε μέτοχοι της δόξας Του, μέτοχοι της αγάπης Του. Γι αυτό και, λίγο πριν την τελευταία φάση της προετοιμασίας των Τιμίων Δώρων, ο ιερέας αισθάνεται το μεγαλείο του Μυστηρίου που επιτελεί, προσεύχεται και παραδίδει το έργο του εξαγιασμού όλων μας στα χέρια του Κυρίου, του εσφαγμένου Αρνίου, λέγοντας:

«Πρόσεξέ μας, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μας, από το άγιο κατοικητήριό σου κι από τον ένδοξο θρόνο της βασιλείας σου, κι έλα να μας αγιάσης· εσύ που κάθεσαι μαζί με τον Πατέρα στους ουραμούς και αοράτως είσαι εδώ μαζί μας· και κάνε μας άξιους για να μας μεταδώσης με το παντοδύναμο χέρι σου το άχραντο σώμα σου και το τίμιο αίμα σου, και με τα χέρια τα δικά μας σ' όλο τον λαό».

Ό,τι συμβαίνει αυτή την στιγμή στον Ιερό Ναό αγιάζεται από την πηγή της αγιότητας, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το οποίο βρίσκεται υπεράνω κάθε τόπου, κάθε έννοιας χρόνου και κάθε ανθρωπίνου συλλογισμού. Κι όμως: Ο υπεράνω των πάντων Θεός βρίσκεται συγχρόνως μαζί μας εδώ και τώρα, όπου πραγματοποιείται η Θεία Λειτουργία. Και όχι μόνον μαζί μας αλλά και μέσα μας. Σε λίγο, δεν θα συναντηθούμε απλώς αλλά θα ενωθούμε μαζί Του. Ο ίδιος ο Χριστός, με τα πανάγια χέρια Του, θα παραδώσει στον ιερέα τον ίδιο Του τον εαυτό, ώστε να Τον υποδεχθούμε και όλοι εμείς.

Είναι τώρα η στιγμή, κατά την οποία ο ιερέας, υψώνοντας τον άγιον άρτον, εκφωνεί: «Προσχωμεν· τα άγια τοις αγίοις». Δηλαδή, «Προσοχή μεγάλη· τα άγια προορίζονται για τους αγίους».

Αλήθεια, βρίσκεται ανάμεσα μας κάποιος Άγιος, ώστε να δικαιούται να δεχτεί τα πανάγια Τίμια Δώρα; Μόνον ο Χριστός είναι Άγιος, αλλά και η πηγή της αγιότητας.

Μόνον Εκείνος είναι σε θέση να εξαγιάσει τον άνθρωπο. Άγιοι δεν είμαστε, γνωρίζουμε όμως τον δρόμο της αγιότητας, όπως τον περιγράφει το Ευαγγέλιο και τον ορίζει το παράδειγμα των θεοφόρων Αγίων μας. Πρόκειται για τον δρόμο της ταπεινοφροσύνης, της βαθιάς πίστεως, του διαρκούς αγώνα απαλλαγής από τα πάθη και της διαρκούς μετοχής στα Μυστήρια της Εκκλησίας, μέσω των οποίων, το Άγιο Πνεύμα μας εξαγιάζει. Εάν δεν παρεκκλίνουμε από αυτόν τον δρόμο, όλη μας η ζωή είναι πορεία προς την αγιότητα.

Αγίους, λοιπόν, ονομάζει η Εκκλησία μας τους συνεπείς οδοιπόρους αυτού του δρόμου και αυτούς καλεί να γευθούν, ήδη από αυτήν την ζωή, την τέλεια αγιότητα μέσω της συμμετοχής στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Γι αυτό και εμείς, έχοντας επίγνωση της αδυναμίας και της ατέλειας που μας διακρίνει, απαντούμε στον ιερέα: «Ένας είναι άγιος, ένας είναι Κύριος, ο Ιησούς Χριστός, που μας ενώνει με την δόξα του Θεού Πατέρα. Αμήν.

Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγραφεί το Μυστήριο της ενώσεως με τον Χριστό μας μέσω της Θείας Κοινωνίας. Δεν υπάρχουν όμως και οι δυνάμεις, ώστε να μας καταστήσουν αξίους να δεχτούμε την μεγάλη αυτή δωρεά. Η ζωή μας είναι διαρκώς διχασμένη ανάμεσα στον πόθο της καρδιάς μας να ζούμε διαρκώς κοντά στον Χριστό και στις αδυναμίες μας που, καθημερινά, μας κρατούν εγκλωβισμένους στις μικρές και μάταιες απολαύσεις του κόσμου τούτου.

Όσο βρισκόμαστε στην ζωή αυτή, θα βιώνουμε αυτήν την σύγκρουση. Διαρκώς θα έρχονται στιγμές, κατά τις οποίες η ψυχή μας, απέναντι στα πεπυρωμένα βέλη του «Πονηρού» θα ζητά απεγνωσμένα την θεία παρουσία. Για τον λόγο αυτό, η συμμετοχή μας στην Θεία Λειτουργία δεν μπορεί να προέρχεται απλώς και μόνο από μια θρησκευτική υποχρέωση, αλλά από μια βαθιά ανάγκη να νιώθουμε διαρκώς μέσα μας τον Κύριο και Σωτήρα μας. Εκείνον, που παραβλέπει τα λάθη μας και μας δίνει διαρκώς νέες ευκαιρίες. Εκείνον που έχει την δύναμη να αδρανοποιεί κάθε δαιμονική προσβολή. Εκείνον, που είναι σε θέση να μας κάνει μετόχους της αγιότητός Του και συγκληρονόμους της Βασιλείας Του.

Ας μην στερούμε, λοιπόν, τον εαυτό μας από την μεγάλη αυτή δωρεά και ας μην μείνουμε αδρανείς στο προσκλητήριο του μεγάλου αυτού Μυστηρίου. Η δόξα της Βασιλείας Του μας περιμένει

».

Μεταξύ των πιστών που συμμετείχαν στην Θεία Λειτουργία ήταν και ο Δήμαρχος Ξηρομέρου κ. Ιωάννης Τριανταφυλλάκης.

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)